

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 4403/2017
Дана 29.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа Стеван Рајић, адвокат из Новог Сада, Мирослава Антића 8, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ И ЗАШТИТЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, (чији правни следбеник је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије) број 320-01-7430/2015-09 од 30.01.2017. године, у предмету подстицајних средстава, на нејавној седници већа одржаној дана 29.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења о пасивном статусу пољопривредног газдинства директора Министарства финансија - Управе за трезор, број 320-2-491/15-001 од 17.08.2015. године, којим је утврђен пасивни статус пољопривредном газдинству БПГ ..., чији носилац је А.А. из ..., овде тужилац, од 21.07.2015. године, одређено да пасивни статус пољопривредног газдинства траје 3 (три) године и да пољопривредно газдинство у пасивном статусу не може да остварује мере за подстицање развоја пољопривредне производње, на које би имало право према посебним прописима, с тим да жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 23.03.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је тужени орган нетачно утврдио да

тузилац није извршио плаћање по вансудском поравнању, с обзиром да је уплатио комплетан износ закупа за производну 2014/2015 годину. Сматра да више не постоје формални разлози да се тужилац и даље налази у пасивном статусу. Указује да је Основни јавно тужилаштво одбацило кривичну пријаву поднету протв њега због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. Кривичног Законика Републике Србије. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе туженог да му накнади трошкове поступка на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара и износ судских такси по одлуци суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари тужбу одбио као неосновану.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је на основу Иницијативе Министарства пољопривреде и заштите животне средине, Сектора пољопривредне инспекције, Одељења пољопривредне инспекције за пољопривредно земљиште-Јужно бачки округ од 21.07.2015. године, Записника истог органа од 17.07.2015. године и Службене белешке тог органа од 04.06.2015. године утврђено да је тужилац у производној 2014/2015 години користио пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа и то катастарске парцеле број ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... и ... КО ... укупне површине од 20,9680 хектара, а да није закључио уговор о закупу са Министарством пољопривреде и заштите животне средине. Пољопривредна инспекција је извршила контролу коришћења пољопривредног земљишта у државној својини у КО ... и том приликом је констатовано да је тужилац учествовао у поступку јавног надметања за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини, да је том приликом излицитирао пољопривредно земљиште под шифром јавног надметања број 18, односно катастерске парцеле, напред наведене и да је тужилац добио Одлуку о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини број 320-5-121/2014-IV од 31.12.2014. године. Надаље, утврђено је да тужилац нема закључен уговор о закупу са Министарством пољопривреде и заштите животне средине, јер није након правноснажности Одлуке, у предвиђеном року доставио уплату разлике за прву годину закупа и средство обезбеђења плаћања за наредне две године, те да је на основу Сагласности Министарством пољопривреде и заштите животне средине, Управе за пољопривредно земљиште од 15.04.2015. године, председник Општине Жабалъ донео Одлуку број 320-5-6/2015-IV од 15.04.2015. године о стављању ван снаге Одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини од 31.12.2014. године. Након тога, на писмени позив општинске управе Жабалъ, у име тужиоца, одазвао се његов пуномоћник, адвокат Немања Баљ, који је потврдио да се тужилац налази у поседу предметног земљишта на којем је извршио сетву соје и кукуруза. Имајући у виду наведене чињенице, првостепени орган је утврдио да је

тузилац поступио супротно одредбама члана 15. став 2. тачка 5), алинеја 9 Правилника о упису у Регистар пољопривредних газдинстава и обнови регистрације, као и условима за пасивни статус пољопривредног газдинства ("Службени гласник РС", бр.17/2013), јер је користио пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа, па је одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења. У поступку по жалби тужиоца, тужени орган је оценио да је првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање и донео законито и правилно решење, а да у спроведеном управном поступку нема недостатака који би указивали на неправилност одлуке, па је жалбу одбио и одлучио као у диспозитиву оспореног решења..

Одредбом члана 64. став 1. Закона о пољопривредном земљишту ("Службени гласник РС", број 62/06...41/09), прописано је да на основу одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини, а по извршеној уплати закупнине постигнуте на јавном надметању Министарство и купац закључују уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини.

Одредбом члана 15. став 2. тачка 5) алинеја 9. Правилника о упису у Регистар пољопривредних газдинстава и обнови регистрације, као и условима за пасивни статус пољопривредног газдинства ("Службени гласник РС", бр.17/2013), прописано је да се пољопривредно газдинство води у Регистру у активном статусу, осим ако се стекну услови за пасивни статус, и то: коришћења пољопривредног земљишта у државној својини без правног основа.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, правилно оценивши да је решење првостепеног органа правилно и на закону засновано. Ово из разлога што је и по оцени суда, код наведених материјалноправних одредби и чињенице коју тужилац не оспорава, да за земљиште које је обрађивао са надлежним Министарством нема закључен уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, правилно закључивање органа управе да је тужилац пољопривредно земљиште у државној својини користио без правног основа, чиме су се стекли услови за пасивни статус његовог пољопривредног газдинства, изричито прописани цитираном одредбом члана 15. став 2. тачка 5), алинеја 9 Правилника о упису у Регистар пољопривредних газдинстава и обнови регистрације, као и условима за пасивни статус пољопривредног газдинства.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је тужилац извршио уплату по вансудском поравнању, али налази да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, јер доказ о уплати није достављен уз жалбу, због чега исти није ни могао бити предмет разматрања у жалбеном поступку.

Суд је ценио и остале наводе тужбе али је нашао да су без утицаја на правилност и законитост оспореног решења имајући у виду утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на оспорену одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67., члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. става 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11... 18/20), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.01.2021. године, III-11 У. 4403/17

Записничар
Соња Медић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТТ